

Projektbeskrivelse: Gruppeudstillingen *Abrikos* på Udstillingsstedet Sydhavn Station 2. juli - 1. aug. '21

Jeg søger Københavns Kommunes Rådet for Visuel Kunst om støtte til gruppeudstillingen *Abrikos* med værker af Ida Thorhauge, Anna Skov Hassing, Jens Axel Beck, Aske Thiberg, Emm Berring (S) og jeg selv, Anne Skole Overgaard, på det kunstnerdrevne udstillingssted Sydhavn Station 2. juli - 1. august 2021.

Udstillingen kredser bl. a. om "indre rum", kroppen og sindets erfaringer, forgængelighed og flertydigt køn. Plakater og billboard inviterer folk indenfor i et syret "hjem", hvor skellet mellem værker og møbler, hjem og udstillingsrum er flertydigt og et abrikosfarvet gulvtæppe flyder ud af døren -ud i stationens offentlige rum.

Abrikos byder således det brede publikum på Sydhavn Station indenfor i et varmt "indre" rum, som overrasker i kontrast til stationens "kølige" halvoffentlige, "socialrealistiske" stemning. Udenfor stationen mødes folk af en kæmpe abrikos på billboardet. I forhallen leder 15 plakater ind i et "møbleret" udstillingsrum med abrikosfarvet gulvtæppe og malede vægge og derefter går beskueren ind det sidste, smalle, klaustrofobiske rum som er helt gråt, ligesom videoen om isolation og ensomhed der vises derinde.

Ida Thorhauges plakatfrise i forhallen slår farveskala og tema an, med udsnit af hendes malerier i mat gicl -print. Symboler på transformation og forgængelighed, som sommerfugle, timeglas og d dningehoveder interagerer med "tarot-kort-agtige" figurer som Heksen og Troldmanden og anslår en eventyrlig, arketypisk og alligevel fræk og nutidig tone med spaghattistopper og høje hæle. Blandingen af mysterium og fængende, farve-intense figurer vil tale ret umiddelbart, også til de hastigt forbipasserende.

Ude under togbroen m der folk et visuelt enkelt, slagkraftigt "titelv rk"; en kæmpe abrikos på m rk baggrund: En akvarel med metallic-effekt, som jeg laver på sort papir, som scannes, forstørres og printes til billboardet. Abrikos er også navnet på gulvt ppets farve i udstillingsrummet, og kan ses som sanselighed, noget varmt og gyldent, men frugt er også kunsthistorisk brugt som symbol på frugtbarhed, ofte med en subtekst af, at frugten, ligesom blomsten, hurtigt forgår.

Jeg skærer en kæmpe amorf "dørmåtte" af tæppe, s  gulvtæppet i åbningstiden vil "flyde" ud af døren, og "indvader" et stykke af forhallen og lokke beskueren ind i det s re, huleagtige univers. Jeg blander omhyggeligt farverne til hver v g, så de bedst muligt fremhæver de forskellige malerier, s  v gfarverne f r værkerne til at lyse op.

Et tykt midnats-bl t velour-gardin er alt for langt og flyder surreelt ud på gulvet og op på bordet, hvor det bliver til en dug. Med en twistet reference til 1800-tallets boligindretning, kunstgenstande og "kvindelige sysler" som porcel nsmaling og blomsterakvarel, er "hjemmet" godt nok en afskærmning fra den ydre, ukontroll rbare virkelighed, men i dette "indre rum" m der man både en meget stor kat, med skarpe t nder malet af Anna Skov Hassing, Døden, der holder om den unge kvinde, malet af Ida Thorhauge, s re, kropslige landskabsmalerier af Emm Bering og Jens Axel Becks sofabord, der også er skulptur og maleri af en hånd.

Jeg ser en parallel i nutiden til 1800tallets Biedermeier- og klunke-tid. Som nu, var der dengang rigeligt med farer og omvæltninger "udenfor" at forskanse sig imod i hjemmet, med tung velour -eller surdej :) Store sorte blomster stirrer på én fra mine "porcelæns-malede" tallerkner på bordet og mine to malerier af blomsterknopper lyser op fra m rket med metallic-skinrende akvarel-farver på sort papir.

Efter det store udstillingsrums intense farver, træder beskueren ind i en farvemæssig "depression" i det lille udstillingsrum, der er indrettet gråt i gråt, ligesom værelserne i videoen af Aske Thiberg, om unge i dag, der bruger nettet som "rum" til at dele fremmedgørelse og mangel på kærlighed og fællesskab i den "virkelige" verden.

Som kurator har jeg inviteret de andre kunstnere, bl. a. ud fra en flertydighed i forhold til køn, som er noget jeg har tænkt over, ud fra mine egne malerier af roser og tulipaner. Rosen ses ofte som symbol på kvindens køn og tulipanen kan se ret "fallos-agtig" ud. Men i strengt biologisk forstand er både rosen og tulipanen, som de fleste blomster, tvekønnede, da de både har han- og hundele. Mine egne malerier af roser og tulipaner slog mig efterhånden også som ret flertydige i forhold til køns-associationer. Dét vil jeg gerne undersøge og skabe en kontekst omkring, med en endnu vildere helhed af et udstillingsrum, end på min sidste solo-udstilling *Roser og tulipaner*. De kunstnere jeg har inviteret til *Abrikos*, slår b de eksistentielle og aktuelle temaer an som køn, kærlighed/ensomhed, natur/drifter og død - og tør omsætte personligt stof med stor teknisk kunnen til ret "almene" værker, der vil tale til stationens store publikum.